

Lovforslag nr. L 112. Fremsat den 5. december 1985 af ministeren for skatter og afgifter

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 405 af 2. september 1985, foretages følgende ændringer:

1. Som § 12 indsættes:

»§ 12. Udgifter til løbende ydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 2-8.

Stk. 2. Udgifter til ensidigt påtagne forpligtelser som nævnt i stk. 1 kan fradrages, hvis ydelsen tilfalder foreninger, stiftelser, institutioner m.v. eller religiøse samfund som godkendt efter stk. 3. Fradrag indrømmes kun for årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst. For selskaber og andre skattepligtige institutioner indrømmes fradrag kun for årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens skattepligtige indkomst. Årlige ydelser, der ikke overstiger 15.000 kr., kan dog fradrages fuldt ud uanset begrænsningen i 2. og 3. pkt.

Stk. 3. Fradragsret efter stk. 2 er betinget af, at statsskattedirektoratet har godkendt foreningen, stiftelsen, institutionen m.v. eller det religiøse samfund som berettiget til at modtage løbende ydelser med den virkning, at yderen får fradrag for dem. Religiøse samfund kan godkendes, hvis de er hjemmehørende her i landet. Foreninger, stiftelser, institutioner m.v. kan godkendes, hvis de er

hjemmehørende her i landet, er almennyttige eller på anden måde almennyttige, og anvender deres midler, herunder de modtagne ydelser, til humanitære formål eller til forskning. Statsskattedirektoratets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Udgifter til ensidigt påtagne forpligtelser som nævnt i stk. 1, der tilfalder personer eller dødsboer, kan fradrages med i alt højst 10.000 kr. årligt. Ægtefæller, der er samlevende i hele indkomståret, kan dog kun opnå fradrag for den del af ægtefællernes samlede årlige ydelser, som ikke overstiger 10.000 kr. En eventuel nedsættelse til dette beløb foretages i den del af hver ægtefælles årlige ydelse, der overstiger 5.000 kr.

Stk. 5. Udgifter til ydelser som nævnt i stk. 1 kan fradrages, hvis ydelsen udredes i form af hel eller delvis fribolig for modtageren. Begrænsningen af fradragsretten i stk. 2 og 4 finder ikke anvendelse på sådanne ydelser.

Stk. 6. De i stk. 4 og 5 nævnte ydelser kan ikke fradrages i det omfang, yderen som gave eller arveforskud har forpligtet sig til at udrede dem til livsarvinger eller disses ægtefæller. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. medfører ingen begrænsning i adgangen til at fradrage de i §§ 10 og 11 nævnte underholdsbidrag.

Stk. 7. Uanset begrænsningen i stk. 6 kan der indrømmes fradrag for ydelser som nævnt i stk. 4 og 5, hvis ydelsen tilfalder den skattepligtiges barnebarn. Fradrag indrøm-

mes endvidere for ydelser, der tilfalder et barnebarn af den med den skattepligtige samlevende ægtefælle. Udgifter til sådanne ydelser kan fradrages med i alt højst 3.000 kr. årligt pr. barnebarn. Fradragsretten er betinget af, at en af barnebarnets forældre er afgået ved døden før indkomstårets begyndelse. Fradrag indrømmes ikke for ydelser, der forfalder til betaling efter udgangen af det kalenderår, hvori barnebarnet fylder 18 år.

Stk. 8. Udgifter til ydelser som nævnt i stk. 1 kan fradrages, hvis ydelsen udredes som et led i en gensidigt bebyrdende aftale. Udgifter til sådanne ydelser kan dog ikke fradrages, når yderen er forpligtet til at udrede dem til selvejende institutioner, stiftelser, fonde m.v., som er stiftet af den skattepligtige. Det samme gælder, hvis institutionen m.v. er stiftet af den skattepligtiges ægtefælle, af disses forældre eller livsarvinger, eller hvis disse personer har en bestemmende indflydelse over institutionen m.v. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger.«

2. Som § 13 indsættes:

»§ 13. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter til kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, hvortil den skattepligtige hører. Erstatninger eller ydelser, der udbetales til medlemmerne af sådanne sammenslutninger, medregnes til modtagerens skattepligtige indkomst.«

3. § 14 affattes således:

»§ 14. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i indkomståret er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til forpagtningsafgifter og lignende byrder, jfr. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Udgifter til ejendomsskatter på ejendomme, der indeholder en eller to selvstændige lejligheder, kan ikke fradrages, hvis ejendommen i indkomståret har tjent til bolig for ejeren. Fradrag indrømmes endvidere ikke for udgifter til ejendomsskatter, som vedrører et stuehus med tilhørende grund og have, hvis stuehuset i indkomståret har tjent til bolig for ejeren. Begrænsningen i 2. pkt. gælder, når stuehuset er beliggende på en ejendom, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Fradrag indrømmes heller ikke for udgifter til ejendomsskatter på ubebyggede grunde, der er erhvervet med henblik på privat benyttelse, og som ikke senere er overgået til erhvervsmæssig benyttelse.

Stk. 3. Begrænsningen i stk. 2, 1.-3. pkt. gælder ikke i det omfang, ejendommen eller stuehuset er benyttet erhvervsmæssigt i indkomståret. Der bortses dog fra uvæsentlig erhvervsmæssig benyttelse.«

§ 2

Stk. 1. Loven har virkning fra og med indkomståret 1987.

Stk. 2. For så vidt angår løbende ydelser, der for indkomståret 1987 udredes før den 1. januar 1987 til institutioner m.v., er fradragsretten betinget af en godkendelse efter ligningslovens § 8 A i stedet for en godkendelse efter ligningslovens § 12, stk. 3, som affattet ved § 1 i denne lov. Tilfalder sådanne ydelser religiøse samfund, er fradragsretten betinget af, at det religiøse samfund er hjemmehørende her i landet.

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er et led i aftalen af 19. juni 1985 om en skattereform. Lovforslaget går ud på at begrænse adgangen til at fradrage udgifter til ensidigt påtagne løbende ydelser.

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 244 af 6. juni 1985 (frigørelsesafgift), jfr. Folketingstidende 1984-85, sp. 9138, 9528, 10754, 11256, tillæg A 4391, tillæg B 2185, tillæg C 691.

Gældende regler

De gældende regler i ligningslovens § 14 omhandler muligheden for at fradrage udgifter til løbende ydelser ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det er ikke alle løbende ydelser, der er fradragsberettigede. Fradragsretten afhænger af, hvem den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede ydelserne til.

De løbende ydelser kan være *ensidigt* påtagne overfor foreninger, stiftelser, institutioner m.v. eller religiøse samfund. Fradragsretten for disse ydelser er betinget af, at institutionen m.v. er godkendt efter ligningslovens § 8 A. En godkendelse efter denne bestemmelse kan kun opnås af foreninger, stiftelser, institutioner m.v., der anvender deres midler til almenvælgørende eller på anden måde almenyttige formål. Løbende ydelser til ikke godkendte institutioner m.v. er således ikke fradragsberettigede. Det er derimod ingen betingelse for at opnå fradrag for løbende ydelser til religiøse samfund, at disse er godkendt efter ligningslovens § 8 A.

De løbende ydelser kan også være ensidigt påtagne som gave eller arveforskud overfor personer eller dødsboer. Fradragsretten for disse ydelser er begrænset således, at fradraget højst kan udgøre i alt 10.000 kr. årligt. Hvis ydelserne tilfalder livsarvinger eller disses ægtefæller, er udgiften dog ikke fradragsberettiget.

De løbende ydelser kan endvidere udredes som et led i en *gensidigt* bebyrdende aftale, som f.eks. indgås i forbindelse med generationsskifte i landbruget i form af en aftægtsforpligtelse. Fradragsretten for disse ydelser er ubegrænset, uanset om ydelserne tilfalder personer, dødsboer eller institu-

tioner m.v. Der er dog ikke fradragsret for ydelser, der tilfalder selvejende institutioner, stiftelser, fonde m.v., hvorover den skattepligtige eller dennes familie har en bestemmende indflydelse.

Den gældende § 14 i ligningsloven indeholder, udover bestemmelserne om løbende ydelser, også bestemmelser om fradrag for ejendomsskatter og forpagtningsafgifter m.v. samt bestemmelser om fradrag for kontingenter til arbejdsgiverforeninger og fagforeninger m.v.

Lovforslaget

Efter lovforslaget begrænses den hidtil gældende ubegrænsede fradragsret for udgifter til ensidigt påtagne løbende ydelser til såvel godkendte foreninger, stiftelser, institutioner m.v. som til religiøse samfund.

Fradragsretten skal for det første være afhængig af yderens samlede årlige indkomst.

Fradragsretten betinges dernæst af, at institutionen m.v. eller det religiøse samfund er blevet godkendt af statsskattedirektoratet som berettiget til at modtage løbende ydelser med den virkning, at yderen får fradrag for dem.

Efter forslagens bestemmelser om godkendelse kan alle religiøse samfund blive godkendt, hvis de er hjemmehørende her i landet. Foreninger, stiftelser, institutioner m.v. kan derimod som hidtil kun blive godkendt, hvis de tilgodeser bestemte formål. Ifølge forslagens bestemmelser er det ikke længere tilstrækkeligt til at opnå godkendelse, at institutionen m.v. varetager almenyttige formål. For fremtiden er det endvidere en betingelse, at institutionen m.v. anvender sine midler, herunder de modtagne ydelser, til humanitære formål eller til forskning.

Denne skærpelse af muligheden for at opnå godkendelse gør det nødvendigt, at institutionen m.v. opnår godkendelse efter forslagens regler, uanset om den allerede er godkendt efter de gældende regler.

Ud over de nævnte begrænsninger af fradragsretten for vederlagsfrie ydelser til visse institutioner m.v. og religiøse samfund, foretages der ved

lovforslaget ikke ændringer i den bestående retstilstand. Fradragsretten begrænses således ikke yderligere for udgifter til løbende ydelser til personer og dødsboer. Fradragsretten begrænses heller ikke for udgifter til løbende ydelser, der ydes som led i en gensidigt bebyrdende aftale.

Lovforslagets administrative og provenumæssige virkninger

I administrativ henseende vil de foreslåede regler medføre et vist yderligere arbejde for skattemyndighederne. Navnlig fordi statsskattedirektoratet skal udarbejde en særlig liste over de institutioner m.v., der godkendes efter de nye regler i ligningslovens § 12, stk. 3. Samtidig opretholdes listen i relation til ligningslovens § 8 A over institutioner m.v., der godkendes som berettigede til at modtage enkeltstående gaver med fradragsvirkning for yderen. Omfanget af listen over institutioner m.v., der godkendes efter de nye regler i ligningslovens § 12, stk. 3, bliver dog betydeligt mindre end omfanget af den liste, der udarbejdes efter ligningslovens § 8 A.

Det er endvidere bestemt i skattereformaftalen, at det skal kontrolleres, at institutionerne m.v. og de religiøse samfund, der er godkendt efter de nye regler i ligningslovens § 12, stk. 3, anvender midlerne til de godkendte formål. Hidtil har man kun med mellemrum foretaget en sådan kontrol af § 8 A-institutionerne. Selvom § 12, stk. 3-institutionernes antal vil blive væsentligt mindre, bliver der alligevel tale om et ikke uvæsentligt merarbejde for skattemyndighederne ved det løbende kontrolarbejde.

Begrænsningen af fradragsretten for løbende ydelser vil bevirke et merprovenu. Dette vil fremkomme som følge af, at kredsen af godkendte institutioner begrænses, og at der fastsættes overgrænser for de årlige ydelser, som kan bringes til fradrag.

Provenugevinsten i 1987 ved at begrænse fradragene for løbende ydelser kan skønsmæssigt anslås at være af størrelsesordenen 50 mill. kr. fordelt med ca. 25 mill. kr. på henholdsvis stat og kommuner. Skønnet er behæftet med stor usikkerhed, idet der ikke foreligger nogen statistisk opgørelse over antallet af personer og selskaber, som berøres af fradragsbegrænsningen.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

De gældende bestemmelser i ligningslovens § 14 omhandler som nævnt fradrag for løbende ydelser, fradrag for kontingenter til arbejdsgiverforeninger

og fagforeninger samt fradrag for ejendomsskatter og forpagtningsafgifter m.v. Disse fradrag omfattes af henholdsvis § 12, § 13 og § 14 i ligningsloven.

Til § 1, nr. 1

Den tidligere bestemmelse i ligningslovens § 12 blev ophævet ved lov nr. 160 af 31. maj 1961.

1. Den foreslåede bestemmelse fastslår, hvornår den skattepligtige kan fradrage udgifter til løbende ydelser. Aftægts- og underholdsydelser vil som hidtil være omfattet af reglerne, selv om de ikke, som i den gældende bestemmelse, udtrykkeligt omtales i den nye bestemmelse.

I praksis er der fastlagt nærmere regler for hvilke indholdsmæssige og formelle krav, der skal være opfyldt, for at ydelser kan anses for løbende og dermed fradragsberettigede.

2. Den bestående retstilstand ændres alene ved § 12, stk. 2 og 3. Reglerne omhandler fradragsret for vederlagsfrie løbende ydelser til foreninger, stiftelser, institutioner m.v. og til religiøse samfund.

For så vidt angår bestemmelserne i § 12, stk. 1 og 4-8, er der kun tale om redaktionelle ændringer. Disse regler omhandler fradragsret for løbende ydelser til personer og dødsboer. Endvidere omhandles fradragsret for løbende ydelser, der udredes i form af fribolig og løbende ydelser, der udredes som led i en gensidigt bebyrdende kontrakt.

3. Den gældende ubegrænsede fradragsret for vederlagsfrie løbende ydelser til foreninger, stiftelser, institutioner m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, og til religiøse samfund begrænses. Fradragsretten skal være afhængig af yderens samlede årlige indkomst.

Personer kan fradrage udgifter svarende til den del af de samlede årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst.

Selskaber og andre skattepligtige institutioner kan fradrage udgifter til den del af de samlede årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens skattepligtige indkomst. Denne procentdel beregnes af yderens skattepligtige indkomst, før den er nedbragt med fradrag efter denne bestemmelse.

Den del af udgifterne til løbende ydelser, som i et indkomstår måtte overstige 15 pct.'s begrænsningen, kan ikke overføres til fradrag i et senere indkomstår.

Den skattepligtige kan dog altid fradrage udgifter til ydelser, der ikke overstiger 15.000 kr. årligt.

Dette gælder, selv om yderens fradrag efter den ovennævnte 15 pct.'s begrænsning ville udgøre et mindre beløb, og selv om den skattepligtige slet ikke har nogen indkomst i det pågældende indkomstår. Hvis den opgjorte skattepligtige indkomst i et indkomstår udviser et underskud, kan dette fremføres efter de almindelige regler om underskudsfræførelse. Er den skattepligtige gift, skal underskuddet dog i første række overføres til fradrag i ægtefællens indkomst.

15 pct.'s begrænsningen og 15.000 kr.'s reglen er udtryk for det samlede årlige maksimale fradrag, der kan opnås for løbende ydelser til foreninger, stiftelser, institutioner m.v. og til religiøse samfund. Det er derfor uden betydning for fradragsberegningen, om ydelserne tilfalder en eller flere institutioner m.v. eller religiøse samfund.

Reglerne gælder uden særlige begrænsninger for ægtefæller. Hver ægtefælle kan således fradrage udgifter til løbende ydelser, der ikke overstiger 15.000 kr. eller 15 pct. af ægtefællens personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst. Dette forudsætter, at ægtefællen selv er den forpligtede efter forpligtelseserklæringen.

4. Fradragsretten for udgifter til løbende ydelser til *foreninger, stiftelser, institutioner m.v.* vil også for fremtiden være betinget af, at institutionen m.v., der modtager de løbende ydelser, er godkendt af statsskattedirektoratet på forhånd.

Bestemmelsen om, at kun godkendte foreninger, stiftelser, institutioner m.v. kan modtage løbende ydelser med fradragsvirkning for yderen, blev indført ved lov nr. 199 af 18. maj 1982. Institutioner m.v. kan således blive godkendt efter de gældende regler i ligningslovens § 14, stk. 3, jfr. § 8 A. En godkendelse efter ligningslovens § 8 A berettiger den godkendte til at modtage enkeltstående gaver med den virkning, at yderen får fradrag for dem. På grund af henvisningen til ligningslovens § 8 A i § 14, stk. 3, berettiger en godkendelse efter § 8 A tillige institutionen m.v. til at modtage løbende ydelser med fradragsvirkning for yderen. En godkendelse efter disse bestemmelser kan opnås af institutioner m.v., hvis midler anvendes til almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål. Det kan f.eks. dreje sig om religiøse, sociale, humanitære, uddannelsesmæssige, sygdomsbekæmpende eller videnskabelige formål.

Henvisningen til ligningslovens § 8 A genfindes ikke i forslagetets regel om godkendelse. Institutioner m.v., der for fremtiden godkendes efter ligningslovens § 8 A, opnår alene ret til at modtage enkeltstående gaver med fradragsvirkning for yderen.

En godkendelse, der berettiger institutionen m.v. til at modtage løbende ydelser med fradragsvirkning for yderen, kan kun opnås efter de nye regler i ligningslovens § 12, stk. 3. De krav, der stilles til institutionens formål efter denne bestemmelse, er strengere, end de der stilles efter ligningslovens § 8 A. Det er derfor nødvendigt, at institutionerne m.v. også godkendes efter den nye bestemmelse, selv om de allerede er godkendt efter ligningslovens § 8 A.

Som nævnt begrænses kredsen af de institutioner m.v., der kan opnå godkendelse til at modtage løbende ydelser med fradragsvirkning for yderen. For fremtiden kan almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m.v. kun opnå godkendelse, hvis de anvender midler, herunder de modtagne ydelser, til humanitære formål eller til forskning. Institutioner m.v., der varetager andre almennyttige formål som f.eks. sociale og uddannelsesmæssige formål, vil derimod ikke kunne opnå godkendelse for fremtiden.

En institution betragtes som *almennyttig*, når dens virke i samfundet kan karakteriseres som nyttig ud fra den i befolkningen almindeligt fremherskende opfattelse. Det er endvidere en forudsætning, at formålet kommer en vis større kreds til gode.

Humanitære formål varetages, når institutionen m.v. bestræber sig på at afhjælpe menneskelig nød. Der tænkes her specielt på sygdomsbekæmpelse og sygdomsforebyggelse.

Forskning forstås som videnskabelig undersøgelse og granskning. Undersøgelserne kan være et led i egentlig grundforskning. De kan også være rettet mod praktiske mål eller anvendelser.

5. Fradragsretten for udgifter til løbende ydelser til *religiøse samfund* bliver betinget af, at det religiøse samfund er godkendt af statsskattedirektoratet på forhånd. Godkendelsen berettiger det religiøse samfund til at modtage løbende ydelser med den virkning, at yderen får fradrag for dem.

Den eneste betingelse for at opnå godkendelse efter de nye regler er, at det religiøse samfund er hjemmehørende her i landet. Denne betingelse har også hidtil været gældende. Fradragsretten begrænses således ikke som følge af kravet om godkendelse.

Baggrunden for kravet om godkendelse er, at det i skattereftaften er bestemt, at skattemyndighederne skal kontrollere, om institutionerne m.v. og de religiøse samfund anvender deres midler, herunder de modtagne ydelser, til de godkendte formål. Som et led i denne kontrol er det nødvendigt, at de religiøse samfund også godkendes.

Denne bestemmelse om, at såvel institutioner m.v. som religiøse samfund skal godkendes, modvirker samtidig, at reglerne omgås.

Religiøse samfund kan være kristelige og ikke-kristelige. Inden for den kristelige del findes de folkekirkelige organisationer, frimenighederne og de frikirkelige organisationer.

6. Som nævnt skal skattemyndighederne påse, at de godkendte institutioner m.v. og religiøse samfund anvender deres midler, herunder de modtagne ydelser, til de godkendte formål. De godkendte institutioner m.v. og religiøse samfund skal derfor indsende deres regnskab til skattemyndighederne hvert år.

Hvis det fremgår af regnskaberne, at midlerne anvendes til andre formål end de godkendte, kan statsskattedirektoratet nægte at godkende institutionen m.v. eller det religiøse samfund for de følgende år, ved at tilbagekalde den tidligere opnåede godkendelse. Det samme gælder, hvis midlerne ikke anvendes til det godkendte formål inden rimelig tid.

Bestemmelsen om, at der skal indsendes regnskab hvert år, er en skærpelse i forhold til de gældende regler. Efter den gældende praksis forbeholder statsskattedirektoratet sig blot ret til når som helst at kræve, at den godkendte institution indsender et revideret regnskab eller andre oplysninger. Regnskabsaflæggelse er imidlertid nødvendig for at kontrollere, at midlerne anvendes til de godkendte formål.

7. Institutionen m.v. eller det religiøse samfund skal være godkendt på det tidspunkt, hvor ydelsen forfalder til betaling.

Ansøgning om godkendelse for det kalenderår, hvor godkendelsen første gang skal have virkning, skal indsendes til statsskattedirektoratet i rimelig tid inden kalenderårets start. En godkendelse gives indtil videre, og kan meddeles første gang med virkning for ydelser, der udredes i kalenderåret 1987.

Statsskattedirektoratet behandler ansøgninger om godkendelse efter denne bestemmelse. Hvis statsskattedirektoratet giver afslag, kan afgørelsen ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

8. Fradragsbegrænsningerne skal ikke omfatte naturalydelser, der har form af *hel eller delvis fribolig* for nyderen. For sådanne ydelser opretholdes den gældende ubegrænsede fradragsret. Hvis ydelsen tilfalder institutioner m.v. eller religiøse samfund, er fradragsretten dog som hidtil betinget af, at institutionen m.v. eller det religiøse samfund er godkendt som berettiget til at modtage vederlags-

frie løbende ydelser med fradragsvirkning for yderen.

Til § 1, nr. 2

Den tidligere bestemmelse i ligningslovens § 13 blev ophævet ved lov nr. 452 af 8. december 1967.

Den foreslåede bestemmelse vedrører fradrag for udgifter til kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger.

Ifølge de gældende regler i ligningslovens § 14, stk. 7, kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, hvortil den skattepligtige hører.

Disse regler ændres ikke ved det foreliggende forslag.

Til § 1, nr. 3

Bestemmelsen omhandler fradrag for ejendoms-skatte, forpagtningsafgifter og lignende byrder.

Efter de gældende regler kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages beløb, som i indkomståret er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til tiende, fæste- og forpagtningsafgifter og lignende byrder. Ejendoms-skatte af de ejerboliger, hvoraf lejeværdien beregnes efter procentreglerne i ligningsloven, kan dog ikke fradrages. Begrænsningen gælder således en- og tofamiliehuse, sommerhuse, ejerlejligheder til beboelse, stuehuse til landbrug m.v., samt blandede ejendomme.

Bortset fra, at bestemmelserne om fradragsret for udgifter til tiende og fæsteafgift ophæves som et led i regelsaneringen, ændres de gældende regler ikke ved det foreliggende forslag.

Udgifter til tiende og fæsteafgift forekommer ikke længere. Tiende var en på fast ejendom hvilende periodisk ydelse til kirken eller dennes institutioner. Loven om afløsning af tienden blev ophævet ved lov nr. 543 af 19. december 1972. Fæste er en ældre betegnelse for leje af en landejendom efter særlige regler. Indtil slutningen af 1800-tallet spillede fæste en stor rolle i Danmark, idet de fleste bønder havde fæstet deres ejendomme. Fæstegods gik imidlertid i 1919 over til selveje, og fæstetvungen blev ophævet ved lov nr. 106 af 3. april 1925.

Til § 2

Bestemmelsen indeholder ikrafttrædelsesreglerne.

Loven skal have virkning fra og med indkomståret 1987. Det vil for selskaber m.v. sige, at loven skal have virkning fra og med det indkomstår, der ligger til grund for selskabernes skatteansættelse for skatteåret 1988-89.

Foreninger, stiftelser, institutioner m.v. og religiøse samfund kan dog først opnå godkendelse efter bestemmelserne i forslagets § 12, stk. 3, med virkning fra den 1. januar 1987.

Indtil den 1. januar 1987 træder en godkendelse efter de hidtil gældende regler i stedet for en godkendelse efter forslagets § 12, stk. 3. Det vil sige, at udgifter til vederlagsfrie løbende ydelser, der udredes til institutioner m.v. i indkomståret 1987 og før den 1. januar 1987, vil være fradragsberettigede, hvis institutionen er godkendt efter ligningslovens § 8 A. Tilsvarende vil udgifter til løbende ydelser, der i indkomståret 1987 udredes til religiøse samfund før den 1. januar 1987, være fradragsberettigede, hvis det religiøse samfund er hjemmehørende her i landet. Fradragsretten for sådanne ydelser vil

dog samtidig være begrænset efter forslagets § 12, stk. 2 til et beløb, der svarer til 15 pct. af yderens indkomst.

Begrænsningerne af fradragsretten for løbende ydelser til institutioner m.v. og religiøse samfund skal gælde, uanset om forpligtelsen til at udrede ydelserne er påtaget før eller efter, at loven træder i kraft.

Disse begrænsninger af fradragsretten kan medføre, at de forudsætninger, under hvilke allerede indgåede forpligtelser er påtaget, ændres. Hvis yderen derfor i forbindelse med lovens ikrafttræden helt eller delvist nedsætter ydelsen under hensyn til de ændrede skatteregler, vil det i hvert enkelt tilfælde være overladt til ligningsmyndighederne at afgøre, om kontrakten fortsat opfylder betingelserne for fradrag for ydelserne. Ligningsmyndighedernes afgørelse herom kan påklages efter de sædvanlige regler.

En ensidig nedsættelse af ydelsen vil dog i almindelighed ikke i skatteretlig henseende kunne påvirke kontraktens retligt bindende karakter, når nedsættelsen af ydelsen finder sted i tilslutning til lovens ikrafttræden og som følge af de ændrede skatteregler.

Bilag til f.t.l. vedr. ligningsloven

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbekendtgørelse nr. 405 af 2. september 1985, foretages følgende ændringer:

1. Som § 12 indsættes:

»§ 12. Udgifter til løbende ydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 2-8.

Stk. 2. Udgifter til ensidigt påtagne forpligtelser som nævnt i stk. 1 kan fradrages, hvis ydelsen tilfalder foreninger, stiftelser, institutioner m.v. eller religiøse samfund som godkendt efter stk. 3. Fradrag indrømmes kun for årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst. For selskaber og andre skattepligtige institutioner indrømmes fradrag kun for årlige ydelser, der ikke overstiger 15 pct. af yderens skattepligtige indkomst. Årlige ydelser, der ikke overstiger 15.000 kr., kan dog fradrages fuldt ud uanset begrænsningen i 2. og 3. pkt.

Stk. 3. Fradragsret efter stk. 2 er betinget af, at statsskattedirektoratet har godkendt foreningen, stiftelsen, institutionen m.v. eller det religiøse samfund som berettiget til at modtage løbende ydelser med den virkning, at yderen får fradrag for dem. Religiøse samfund kan godkendes, hvis de er hjemmehørende her i landet. Foreninger, stiftelser, institutioner m.v. kan godkendes, hvis de er hjemmehørende her i landet, er almennytgørende eller på anden måde almenyttige, og anvender deres midler, herunder de modtagne ydelser, til humanitære formål eller til forskning. Statsskattedirektoratets afgørelser

kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Udgifter til ensidigt påtagne forpligtelser som nævnt i stk. 1, der tilfalder personer eller dødsboer, kan fradrages med i alt højst 10.000 kr. årligt. Ægtefæller, der er samlevende i hele indkomståret, kan dog kun opnå fradrag for den del af ægtefællernes samlede årlige ydelser, som ikke overstiger 10.000 kr. En eventuel nedsættelse til dette beløb foretages i den del af hver ægtefælles årlige ydelse, der overstiger 5.000 kr.

Stk. 5. Udgifter til ydelser som nævnt i stk. 1 kan fradrages, hvis ydelsen udredes i form af hel eller delvis fribolig for modtageren. Begrænsningen af fradragsretten i stk. 2 og 4 finder ikke anvendelse på sådanne ydelser.

Stk. 6. De i stk. 4 og 5 nævnte ydelser kan ikke fradrages i det omfang, yderen som gave eller arveforskud har forpligtet sig til at udrede dem til livsarvinger eller disses ægtefæller. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. medfører ingen begrænsning i adgangen til at fradrage de i §§ 10 og 11 nævnte underholdsbidrag.

Stk. 7. Uanset begrænsningen i stk. 6 kan der indrømmes fradrag for ydelser som nævnt i stk. 4 og 5, hvis ydelsen tilfalder den skattepligtiges barnebarn. Fradrag indrømmes endvidere for ydelser, der tilfalder et barnebarn af den med den skattepligtige samlevende ægtefælle. Udgifter til sådanne ydelser kan fradrages med i alt højst 3.000 kr. årligt pr. barnebarn. Fradragsretten er betinget af, at en af barnebarnets forældre er afgået ved døden før indkomstårets begyndelse. Fradrag indrømmes ikke for ydelser, der forfalder til betaling efter udgangen af

det kalenderår, hvori barnebarnet fylder 18 år.

Stk. 8. Udgifter til ydelser som nævnt i stk. 1 kan fradrages, hvis ydelsen udredes som et led i en gensidigt bebyrdende aftale. Udgifter til sådanne ydelser kan dog ikke fradrages, når yderen er forpligtet til at udrede dem til selvejende institutioner, stiftelser, fonde m.v., som er stiftet af den skattepligtige. Det samme gælder, hvis institutionen m.v. er stiftet af den skattepligtiges ægtefælle, af disses forældre eller livsarvinger, eller hvis disse personer har en bestemmende indflydelse over institutionen m.v. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger.«

§ 14. ---

Stk. 2. Udgifter til udredelse af andre løbende ydelser end nævnt i stk. 1, såsom af tægts- og underholdsydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede, kan fratrækkes ved indkomstopgørelsen efter reglerne i stk. 3-5.

Stk. 3. Udgifter til ydelser som nævnt i stk. 2, der tilfalder foreninger, stiftelser, institutioner m.v., som for det pågældende indkomstår er godkendt i medfør af § 8 A, stk. 2, eller tilfalder her i landet hjemmehørende religiøse samfund eller frimenigheder, kan fratrækkes ved indkomstopgørelsen.

Stk. 4. Udgifter til ydelser som nævnt i stk. 2, der tilfalder personer eller dødsboer, kan fratrækkes ved indkomstopgørelsen med i alt højst 10.000 kr. årligt. For ægtefæller, der er samlevende i hele indkomståret, kan det sammenlagte fradrag for ydelser som omhandlet i 1. pkt. ikke overstige 10.000 kr. En eventuel nedsættelse til dette beløb foretages i den del af hver ægtefælles fradrag, der overstiger 5.000 kr. Beløbsbegrænsningen i 1.-3. pkt. finde ikke anvendelse på ydelser, som den skattepligtige er forpligtet til at udrede i form af hel eller delvis fribolig for nyderen. Beløbsbegrænsningen i 1.-3. pkt. finder endvidere ikke anvendelse på ydelser som nævnt i stk. 2, for så vidt den skattepligtige er forpligtet til at udrede ydelserne som led i en gensidigt bebyrdende aftale. De i 5. pkt. nævnte ydelser kan dog ikke fradrages, når yderen er forpligtet til at udrede dem til selvejende institutioner, stiftelser, fonde m.v., som er stiftet af den skattepligtige eller dennes ægtefælle eller af disses forældre eller livsarvinger, eller hvorover den nævnte personkreds har en bestemmende indflydelse. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger.

Stk. 5. De i stk. 4 nævnte ydelser kan dog ikke fradrages i det omfang, yderen som gave eller som arveforskud har forpligtet sig til at udrede dem til livsarvinger eller disses ægtefæller. Stedbørn og plejebørn sidestilles med livsarvinger. Bestemmelserne i 1. og 2. punktum medfører ingen indskrænkning i adgangen til at fradrage de i §§ 10 og 11 nævnte underholdsbidrag. Uanset bestemmelserne i 1. og 2. punktum kan en skattepligtig ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage ydelser efter stk. 4, såfremt ydelsen er udredt til en person, der er barnebarn af den skattepligtige eller af den med ham samlevende ægtefælle. Fradragsret haves kun i det omfang, den årlige ydelse til hvert barnebarn ikke overstiger 3.000 kr. Det er dog yderligere en betingelse for fradragsret, at en af barnebarnets forældre eller begge dets forældre er afgået ved døden før indkomstårets begyndelse, og fradragsret haves ikke for ydelser, der forfalder til betaling efter udgangen af det kalenderår, hvori barnebarnet fylder 18 år.

Stk. 6-9. ---

2. Som § 13 indsættes:

»§ 13. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter til kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, hvortil den skattepligtige hører. Erstatninger eller ydelser, der udbetales til medlemmerne af sådanne sammenslutninger, medregnes til modtagerens skattepligtige indkomst.«

§ 14. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, hvortil den skattepligtige hører. Erstatninger eller ydelser, der af sådanne sammenslutninger udbetales til medlemmerne, medregnes fra og med skatteåret 1956-57 til modtagerens skattepligtige indkomst, selv om de hidrører fra kontingenter, for hvilke foranstående bestemmelser ikke har haft gyldighed.

3. § 14 affattes således:

»§ 14. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i indkomståret er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til forpagtningsafgifter og lignende byrder, jfr. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Udgifter til ejendomsskatter på ejendomme, der indeholder en eller to selvstændige lejligheder, kan ikke fradrages, hvis ejendommen i indkomståret har tjent til bolig for ejeren. Fradrag indrømmes endvidere ikke for udgifter til ejendomsskatter, som vedrører et stuehus med tilhørende grund og have, hvis stuehuset i indkomståret har tjent til bolig for ejeren. Begrænsningen i 2. pkt. gælder, når stuehuset er beliggende på en ejendom, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage. Fradrag indrømmes heller ikke for udgifter til ejendomsskatter på ubebyggede grunde, der er erhvervet med henblik på privat benyttelse, og som ikke senere er overgået til erhvervmæssig benyttelse.

Stk. 3. Begrænsningen i stk. 2, 1.-3. pkt. gælder ikke i det omfang, ejendommen eller stuehuset er benyttet erhvervmæssigt i indkomståret. Der bortses dog fra uvæsentlig

erhvervmæssig benyttelse.«

§ 14. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i det pågældende år er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til tiende, fæste- og forpagtningsafgifter og lignende byrder, jfr. dog stk. 8 og 9.

Stk. 2-7. — — —

Stk. 8. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ikke fradrages ejendomsskatter for ejendomme, der indeholder én eller to selvstændige lejligheder, hvis ejendommen i indkomståret har tjent til bolig for ejeren, eller ejendomsskatter, som vedrører et stuehus med tilhørende grund og have, når stuehuset er beliggende på en ejendom, der benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, og stuehuset i indkomståret har tjent til bolig for ejeren. Det samme gælder ejendomsskatter vedrørende en ubebygget grund, som er erhvervet med henblik på privat benyttelse og ikke senere er overgået til erhvervmæssig benyttelse.

Stk. 9. Reglen i stk. 8, 1. punktum, gælder ikke i det omfang, ejendommen eller stuehuset er benyttet erhvervmæssigt i indkomståret, idet der dog herved bortses fra uvæsentlig erhvervmæssig benyttelse.